

GANADERÍA AS RÍAS SAT. TORDOIA (A CORUÑA)

José Ramón, Raquel e Begoña Castro, propietarios da granxa, no centro, xunto aos seus pais, Antonio Castro e María Recouso, e aos fillos de Raquel, Hugo e Paula

Tripla de gandeiros

Neste número especial sobre a sementeira do millo forraxeiro quixemos coñecer os gañadores do noso concurso "Outra vaca no millo 2021": os irmáns Castro Recouso. Begoña, Raquel e José Ramón son os tres propietarios de Ganadería As Rías SAT, unha granxa herdada de seus pais na que suman a día de hoxe, tras anos de crecemento, un total de 400 cabezas.

Localización: Tordoia (A Coruña)

Propietarios: Begoña, Raquel e José Ramón Castro Recouso

N.º total de animais: 400

Vacas en muxidura: 230

Media de produción: 34 litros/vaca/día

Porcentaxe de graxa: 3,90 %

Porcentaxe de proteína: 3,60 %

RCS: 200.000 cél./ml

Venda do leite: Pascual

Begoña, Raquel e José Ramón Castro comezaron a traballar na gandería dos seus pais, en Tordoia, provincia da Coruña, xa dende moi novos. "De pequenos fixéronnos traballar, algo que considero boa cousa", lembra Raquel Castro, unha das socias de Ganadería As Rías SAT.

A granxa dos seus proxenitores, Antonio Castro e María Recouso, era unha gandería con cerca dun cento de vacas, que mantiñan trabadas, saían ao pasto e muxíanse en circuíto.

Aos tres irmáns lles gustou a profesión e, aínda que Begoña e Raquel continuaron estudando uns anos tras rematar o bacharelato, os tres decidiron finalmente quedar no proxecto iniciado polos seus pais.

O 2002 foi o ano do cambio. Crearon a Sociedade Agraria de Transformación entre os cinco membros da familia e construíron unhas instalacións novas, que serían o xerme da actual nave de produción. "Notamos unha diferenza total, tanto para as vacas coma para nós –asegura Raquel–, sobre todo do circuíto á sala".

Desde ese momento ata a actualidade, Antonio e María xubiláronse e a granxa foi medrando pouco a pouco en número de animais ata chegar ás 400 cabezas. "Agora mesmo temos unhas 230 vacas en produción e ao redor de 30 secas", reconta José Ramón, o irmán máis novo e socio tamén da explotación. ►►

► VÉNDENLLE TODA A SÚA
PRODUCCIÓN A PASCUAL, EMPRESA
COA QUE LEVAN TRABALLANDO
DESDE HAI MÁIS DE 25 ANOS

VENCEDORES DO CONCURSO "OUTRA VACA NO MILLO 2021"

Como xa vén sendo habitual nestes últimos outonos, o Facebook da revista *Vaca Pinta* organizou durante o mes de outubro do pasado ano o concurso fotográfico "Outra vaca no millo", no que participaron un total de 93 imaxes coa mesma temática: os días de ensilado.

Begoña, Raquel e José Ramón Castro participaron no mesmo animados pola parella deste, Sandra Míguez, encargada de facernos chegar a fotografía que podedes ver baixo estas liñas e que titularon: "A nova xeración apunta maneiras".

Tras o prazo de votacións, alzouse gañadora cun total de 890 votos.

A Ganadería As Rías convertíase así na gañadora do trofeo Vaca Pinta, dun lote de camisetas para os protagonistas da foto e dun paquete de sementes de millo para dúas hectáreas proporcionado por Botica do Campo.

Aproveitamos a nosa visita á granxa para entregarlles todos os premios e para realizarlles unha foto a todos de novo cos agasallos.

Schäffer

IBÉRICA

AGRÍCOLA

NOVEDAD

CAZO DISTRIBUIDOR FORRAJE

NOVEDAD

CAZO UNIFEED

Tel. (+34) 985 634 238

Schäffer Ibérica • info@schaffer-iberica.com

www.schaffer-iberica.com

Establo novo no que aloxan as produtoras, as secas e os boxes das acabadas de nacer

As xatas toman leite de vaca pasteurizado ata a desteta

Con elas logran unha media de produción de 34 litros por vaca e día, cunhas medias de 3,90 % de graxa e 3,60 % de proteína. “Se non hai ningún problema puntual, estamos sempre ao redor das 200.000 células somáticas no reconto”, puntualiza Raquel.

VENDA DO LEITE E DIVISIÓN DE TRABALLOS

Véndenlle toda a súa produción a Pascual, empresa coa que levan traballando desde hai máis de 25 anos e o prezo no momento da nosa visita era de 33 céntimos/litro, máis calidades e IVE. Teñen o contrato en vigor ata este mes de marzo e José Ramón asegura que “todo dependerá de como sexa a campaña nova que nos presenten, contamos con algo de

suba, pero veremos finalmente o que nos propoñen”.

En canto á organización dos traballos, entre os tres reparten as tarefas diarias. Raquel explica que “José Ramón se dedica máis á limpeza de camas e á xestión da alimentación e que tanto ela como a súa irmá, Begoña, se encargan do muxido e da recría”.

Ser tres ao cargo da granxa permíttelles certa flexibilidade á hora das libranzas, de ter que coller algún día libre ou de distribuírse uns días de vacacións. “Levámonos ben –recoñece Raquel–. É certo que hai semanas que non libramos, pero, cando alguén necesita algo, pode ausentarse sen problema e as vacacións sempre as podemos organizar con tempo. Xa é un avance, pois os meus pais non se podían permitir iso”.

► RAQUEL CASTRO: “AS VACACIÓNS SEMPRE AS PODEMOS ORGANIZAR CON TEMPO. XA É UN AVANCE, POIS OS MEUS PAIS NON SE PODÍAN PERMITIR ISO”

DÚAS LOCALIZACIÓNS

Os animais de As Rías están divididos en dúas localizacións: os establos da granxa máis antiga, onde permanece a gran maioría da recría, e a nave máis nova, coas vacas en lactación, as secas e as xatas acabadas de nacer.

Nas instalacións orixinais da explotación, as xatas e xovencas están distribuídas en varios lotes segundo a idade. “Son trasladadas a esta zona da granxa cando teñen dous meses, máis ou menos, e volven á nave de produción dous meses antes de parir”, apunta Begoña Castro, outra das socias da SAT.

Na nave principal diferencian tres espazos: a parte dos cubículos, a maioritaria, onde descansan os animais en mudura e as secas; unha zona de parideira, e unha fileira de boxes individuais onde instalan as xatas máis pequenas.

As camas das produtoras son de area. “Temos unha parte delas que teñen por debaixo colchoneta e area por riba e outras son só de area. Aireámolas cunha fresadora e enchémolas de area unha vez á semana. Canto máis brandas están, mellor se deitan”, recoñece José Ramón.

A liña de comedeiro conta cunha superficie en resina para facilitar a limpeza e teñen salpicados pola nave un total de oito bebedeiros de volteo, que adecuán todos os días. Ademais, dispoñen dun arrimador de comida que se lles encarga deste traballo cada dúas horas.

Para a ventilación do espazo de produción contan con varios ventiladores de teito e cun sistema de vaporización de auga ao longo de todo o comedeiro principal. “Cando ía moita calor, as vacas non comían e baixaba moito a produción. Instalamos este sistema hai cinco ou seis anos e notamos melloría. Detecta a temperatura e cando sobe de 24 graos, actívase só”, di o gandeiro. ►►

PROCROSS

MONTBELIARDE / HOLSTEIN / VIKINGRED
VIKINGRED / HOLSTEIN / MONTBELIARDE

SISTEMA DE CRUZAMIENTO DE 3 RAZAS

RENTABILIDAD
VITALICIA

+33%

PRODUCCIÓN
GRASA +
PROTEÍNA

COSTES
TRATAMIENTOS
DE SALUD

-26%

DÍAS
LONGEVIDAD

+147

REDUCCIÓN DE LA
MORTINATALIDAD

* Estudio de 10 años dirigido por la Universidad de Minnesota.
Resultados confirmados por el Journal of Dairy Science

Global Genetics Galicia
Teléfono: 619 760 916
galicia@globalgenetics.es

procross.info

Global Genetics
P.N. Európolis C/Londres 29A
28232 Las Rozas, Madrid
global@globalgenetics.es

As camas son de area e os bebedoiros, de volteo

Moxen 230 vacas nesta sala de 24 puntos

► BEGOÑA CASTRO: “DÁMOSLLE MOITA IMPORTANCIA AO BENESTAR ANIMAL, REVISAMOS AS CAMAS DOS MÁIS PEQUENOS TODOS OS DÍAS Á MAÑÁ E Á NOITE, POIS NON PODEN ESTAR MOLLADOS”

A limpeza desta nave realízase con arrobadeiras de cable programadas para pasar varias veces ao día e todos os residuos se almacenan nunha fosa con capacidade para dous millóns e medio de litros.

Tanto a parideira como os boxes individuais contan con camas de palla. Segundo comenta Begoña, “dámolles moita importancia ao benestar animal, revisamos as camas dos máis pequenos todos os días á mañá e á noite, pois non poden estar mollados”. Nas instalacións vellas o chan é emparrillado con acceso a dúas fosas de xurro máis pequenas.

DOUS MUXIDOS EN SALA

Moxen as vacas nunha sala de muxido traseiro de 24 puntos con saída rápida dúas veces ao día, sobre as sete da mañá e as seis e media da tarde. “Normalmente –declara Raquel– estamos dúas persoas para o muxido, miña irmá e mais eu. Lévanos o traballo sobre dúas horas ou dúas horas e cuarto”.

O rabaño de produtoras está segmentado en tres bloques por dous motivos principais: organización do gando e capacidade da sala de espera. “Primeiro, muximos o primeiro lote, de paridas recentemente e alta

producción; despois, metemos as vacas dun segundo grupo, as que dan menos leite, e, finalmente, entra o terceiro dos lotes formado por vacas enfermas ou con algún tipo de problema. Así, non temos perigo de que este último leite se mesture co que vendemos”, describe Raquel.

Os colares de identificación de todas as vacas en muxidura, que instalaron hai uns cinco anos, permítenlles estar muxindo e coñecer os datos máis destacados dos animais, como “se están dando máis ou menos leite que o día anterior, o que nos permite detectar se algunha pode estar en celo ou desenvolvendo algún tipo de enfermidade –alerta Raquel–. Cando dan pouco leite, é por algo. Ao rematar o muxido, imos comprobar os datos no ordenador e confirmamos que animais debemos revisar”. ►

Gestión de residuos

Desde Etxe Holz, analizamos tu situación para darte la mejor solución para tu explotación.

Contamos con más de **50 años** de experiencia tanto en los sistemas de **tratamiento y gestión de purines** (separadores, agitadores, bombas, biocélulas, sistema umbilical, tubos colgantes, enterradores, cisternas...) como en **proyectos de biogás**.

Si tienes un proyecto en mente sobre gestión de purines, agricultura de precisión o energías renovables...
¡No dudes en ponerte en contacto con nosotros, estaremos encantados de ayudarte!

¿Hablamos?

etxeholz@etxeholz.net

www.etxeholz.net

+34 683 61 24 06

LUIS FERNÁNDEZ COUTO

Asesor de alimentación e reprodución en Ganadería As Rías SAT

“O MEU OBXECTIVO É BÁSICO: LOGRAR PREÑAR VACAS, PARA QUE HAXA PARTOS E DEAN LEITE”

Cantos anos leva asesorando a Ganadería As Rías?

Creo recordar que levamos traballando xuntos uns seis ou sete anos. Tiñan problemas de reprodución combinados con alimentación. Puxéronse en contacto comigo para a parte de alimentación e logo xa empecei a realizar o servizo completo.

Como é a súa rutina nesta granxa?

As visitas son quincenais. En relación ao aspecto reprodutivo, o que facemos é exploración posparto e sincronización, tendo en conta un período de espera voluntario de entre 70 e 80 días en función da produción de leite.

Agora mesmo traballan cun sistema de detección, entón simplemente sincronizamos os animais aos que non se lles detectou en celo ou que non están ciclando e a todos os que aparezan con diagnósticos negativos.

Realizo un primeiro diagnóstico aos 26 días, a primeira revisión entre os 60 e os 80 días, onde se sexan, e outra revisión antes de secar, aos 150 días.

Na parte de alimentación, preparamos unha única ración para as vacas en lactación e outra para as secas. Neste senso, tentamos conseguir un bo nivel de dixestibilidade no silo de millo, un bo nivel de amidón e que as forraxes sexan moi aproveitables para lograr o máximo rendemento na produción de leite.

O meu obxectivo é básico: lograr preñar vacas, para que haxa partos e dean leite.

Como é de importante a análise dos datos?

Os gandeiros de As Rías utilizan unha aplicación informática coa que podemos interactuar e poñer uns obxectivos de preñeces, comprobar a fertilidade en todos os aspectos, tanto por touro como por días en leite, por lactación... Cos datos que obtemos, intentamos detectar posibles problemas para atallalos canto antes.

Este tipo de ferramentas permiten ter a realidade da granxa, ver que animais son ineficientes, tomar decisións de eliminación, de selección xenética, de fertilidade dos touros... Facilitan unha análise rápida e sinxela.

CULTIVOS EN 90 HA

Xestionan un total de 90 hectáreas, das que 65 ha están dedicadas a rotación de millo e herba; o resto queda en pradeira permanente.

“Sementamos o millo a finais de abril ou principios de maio e adoitamamos utilizar un ciclo 500, que recolleemos a inicios de outubro”, conta José Ramón Castro. Aproxímanse cada ano a un rendemento medio de 45.000 kg/ha.

Para os cultivos pratenses, elixen rai-grases e realizan dúas cortas ao ano.

Encárganse eles mesmos de moitos dos traballos de laboreo das terras, menos do picado e do transporte nos días de ensilado, que lles contratan a empresas de servizos. Tamén acoden a este tipo de axuda para a xestión dos xurros.

Tanto o millo como a herba que conseguen coas súas terras son suficientes para o mantemento do seu rabaño. “Só compramos o penso e algo de palla”, asegura o gandeiro.

MELLORA XENÉTICA

A media de número de partos da explotación é duns 2,9, o intervalo entre partos aproxímase aos 410 días e a media de inseminacións por preñez está en 2,2, para vacas, e en 1,5, para xovencas.

A primeira inseminación das xovencas realízase aos 14 meses ou 14 meses e medio, en función da súa capacidade corporal, e o resto dos celos détectanos coa axuda dos colares. “Desde que traballamos con eles, notamos que melloramos moito neste aspecto. Logramos recoñecer celos que antes seguramente se nos escaparían”, confirma José Ramón. ▶▶

▶ JOSÉ RAMÓN CASTRO: “BUSCAMOS QUE TEÑAN BOAS PATAS, BOS UBRES E QUE SEXAN VACAS FUNCIONAIS, QUE POIDAN CHEGAR A FACER MOITOS PARTOS”

COMPOSICIÓN DAS RACIÓNS

O grupo en muxidura come cada día unha ración composta por 30 kg de silo de millo, 10 kg de silo de herba, 9 kg de penso, 3 kg de gran húmido e 0,5 kg de palla. Segundo explica José Ramón, “preparámoslles esta ración no carro mesturador á mañá e á noite. Ademais, elaboramos outras dúas racións no carro: a das vacas secas e a das xovencas máis adultas”.

As secas aliméntanse de 10 kg de silo de millo, 10 kg de silo de herba, 4 kg de palla e 2 kg de penso, e as xovencas toman unha mestura con 15 kg de silo de herba, 10 kg de silo de millo, 4 kg de herba seca e 2 kg de penso.

En canto á alimentación das xatas máis novas, Begoña destaca que

“unha vez que nacen, intentamos darlles un bo costro canto antes e colocámolas en boxes individuais, onde comezan a tomar leite de vaca a través dunha pasteurizadora móbil que temos. Ao principio iniciamos a súa alimentación con dous litros de leite e logo ímoslles aumentando pouco a pouco. Ademais, teñen desde o primeiro día a disposición herba seca, penso e auga”.

Mantéñenas nos boxes ata os dous meses, que fan a desteta, e logo trasládanas aos establos da recría, onde se alimentan de palla, penso e auga ata os 4 meses, que se inician a comer a mestura do carro. Aos 15 meses, xa preñadas, saen a un patio ata os dous meses antes de parir, que volven á nave de produción.

PIONEER®

MADE TO GROW™

La gama más completa de inoculantes para ensilado, ahora también on-line

Consigue los **mejores productos** para tu explotación y aprovecha nuestro **descuento especial on-line**.

Además, podrás conseguir un **diagnóstico de tu silo** completamente **gratis***.

**Comprometidos
con la calidad
de tu forraje**

*Sujeto a condiciones. Consulta a tu Asesor Agrónomo.

CORTEVA™
agriscience

Visitenos en: **corteva.es** | **@cortevaES**

® TM, SM Son marcas comerciales o de servicio de Corteva Agriscience y de sus compañías filiales. ©2022 Corteva.

Vista aérea da nave de produción

Silo de herba, silo de millo e gran húmido para a composición das racións

► XESTIONAN UN TOTAL DE 90 HECTÁREAS, DAS QUE 65 HA ESTÁN DEDICADAS A ROTACIÓN DE MILLO E HERBA; O RESTO QUEDA EN PRADEIRA PERMANENTE

A mellora xenética dos animais é unha parte importante na xestión diaria da Ganadería As Rías. “Buscamos que teñan boas patas, bos ubres e que sexan vacas funcionais, que poidan chegar a facer moitos partos”, destaca José Ramón da súa selección.

A día de hoxe o gandeiro coruñés reconece que segue preferindo os touros probados aos xenómicos, pero “sempre escollemos algún xenómico entre os seis que adoitamos usar en cada campaña”.

Dentro da xestión reprodutiva teñen tamén en conta o traballo con seme sexado: “Facemos unha primeira inseminación con sexado en

moitas das xovencas e nas mellores vacas. Se nun primeiro intento non quedan preñadas, xa pasamos a convencional”.

ESTABLES DE CARA AO FUTURO

Tanto José Ramón como Raquel e Begoña ven a súa gandería nun momento de estabilidade, non pensan en crecer, senón en esperar a ver o que depara o futuro. José Ramón apunta que “a man de obra é escasa e agora mesmo non nos caberían máis animais nas instalacións. A situación do sector en xeral é complexa, pero debemos mirar cara a adiante, non queda outra”. ■